

Beslutningsforslag nr. B 110. Fremsat den 6. april 1999 af Anne Baastrup (SF), Christine Antorini (SF), Pernille Frahm (SF), Jes Lunde (SF) og Anni Svanholt (SF)

Forslag til folketingsbeslutning

om bekæmpelse af organiseret udnyttelse af udenlandske kvinder til prostitution

Folketinget opfordrer regeringen til i folketingsåret 1999-2000 at fremsætte lovforslag med henblik på bekæmpelse af udnyttelse af udenlandske kvinder til prostitution efter følgende retningslinjer:

1. Import af kvinder til prostitution skal være strafbart på samme måde som eksport af danske kvinder til samme formål.
2. Udenlandske kvinder, der i Danmark udnyttes til prostitution, skal have mulighed for midlertidig opholdstilladelse og i særlige situationer varig opholdstilladelse, hvis de bistår politiet med opklaring af den organiserede udnyttelse og i den forbindelse vidner for domstolene.
3. Den under punkt 2 nævnte midlertidige opholdstilladelse skal have en længde, der gør det muligt for kvinderne efter afslutning af retssagerne såvel her i landet som i udlandet at få skabt en tilværelse, der gør det muligt for dem at vende hjem i værdighed. Opholdstilladelse skal derfor ikke være under 5 år.
4. Den under punkt 2 nævnte opholdstilladelse skal kombineres med arbejdstilladelse.

Bemærkninger til forslaget

I januar 1999 afholdt Reden, der er et værested for prostituerede på Vesterbro i København, og Ligestillingsrådet konferencer, hvor der blev sat fokus på importen af udenlandske kvinder til prostitution, en import, som fremtræder organiseret.

På konferencerne blev det påpeget, at import af kvinder til prostitution ikke er strafbart efter straffeloven. Denne mangel på strafbarhed står i skærende kontrast til det forhold, at eksport af danske kvinder til prostitution i udlandet er strafbart.

Forslagsstillerne søgte for et par år siden at overbevise Justitsministeriet om, at der er tale om et hul i straffeloven. Ministeriets svar har gang på gang været, at stort set alt er strafbart bare efter andre bestemmelser. Der kan være tale om bedrageri, rufferi etc. Imidlertid er der efter forslagsstillerens og Ligestillingsrådets opfattelse et hul i loven, som nu er erkendt af justitsministeren. I forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 43, folketingsåret 1998-99, om ændring af straffeloven, således at prostitution ikke længere er strafbart efter straffeloven, gav ministeren tilsagn om, at Rigsadvokaten vil overveje en eventuel lovændring.

Forslagets punkt herom skal ses i lyset af, at der skal være en tidsfrist for, hvornår lovforslag skal fremsættes for Folketinget.

Imidlertid er det ikke nok at strafbelægge import af kvinder til prostitution. Selve kriminalitetsformen er vanskelig for politiet at efterforske. Det skyldes, at når en kvinde har henvendt sig til politiet med en sådan sag, har sædvanen fra politiets side været kort at konstatere, at hun opholdt sig ulovligt i Danmark. En enkeltbillet hjem har været svaret. Derved opnås to ting:

1. Ingen kvinder tør gå til politiet. Politiet kan konstatere, at der ikke er nogen problemer, for ingen har henvendt sig! Hertil er blot at konstatere, at det er nedværdigende og ydmygende at blive sendt hjem, fordi man har anmeldt til politiet, at man er blevet snydt, og i øvrigt har været tvunget til at udnytte sin krop. Der er intet incitament til at gå til politiet, når det er konsekvensen.

2. Det kan være uhyre farligt for kvinden selv og hendes familie, hvis hun henvender sig til politiet. Bagmændene i hjemlandet er der jo stadig væk, og informationerne får de hurtigt fra Danmark, for alfonserne her er helt upåvirkede af en sådan anmeldelse. Når og hvis politiet gør noget i form af at rejse tiltale, har politiet intet bevis - herunder ingen vidner. Anmelderen er jo rejst hjem.

For at citere Dorit Otzen, leder af værestedet Reden, så er »de udenlandske prostituerede retsløse, og derfor er der i høj grad brug for at beskytte dem«. Dette behov understreges, hvis man følger i fodsporene på nogle af de hjemvendte piger.

Kvinderne har forladt deres familie og landsby ud fra en forventning om, at de enten har udsigt til et - i sammenligning med hjemlandets lønniveau - velbetalt arbejde som stuepige på et hotel, rengøringsarbejde eller eventuelt ægteskab. Disse forventninger har givet kvinderne en tro på, at de kunne sætte sig i gæld til bagmændene med forvisning om, at gælden kunne blive tilbagebetalt, når de begyndte at tjene penge på vesteuropæisk niveau, eller i forventning om, at den fremtidige ægtemand betalte for arrangementet.

Hjemsendelse på baggrund af en anmeldelse vil formentlig i de fleste tilfælde blive fulgt op af overordentlig ubehagelige aktioner over for kvinden og hendes familie af bagmændene i hjemlandet. Samtidig skal gælden til bagmanden tilbagebetales, hvilket kan give uoverskuelige problemer.

Målet må derfor være at give kvinderne en reel mulighed for at se en anden fremtid for sig - først da vil de turde gå til politiet med konkrete anmeldelser.

Det forudsætter, at de får en mulighed for en opholdstilladelse af så lang varighed, at de selv kan beslutte, hvornår de vender tilbage. Det er forslagsstillerens opfattelse, at meget mindre end 5 års opholdstilladelse kombineret med arbejdstilladelse, efter at politiet har besluttet at rejse sagen, ikke vil være attraktivt.

Der skal være god tid efter en retssag såvel her i landet som i hjemlandet, før kvinden kan vende tilbage i

ro og med værdighed. På det tidspunkt skal bagmændene have fået deres straf og sagen være dysset ned. Kvinden kan herefter i kraft af sin arbejdstilladelse opnå mulighed for at tjene tilstrækkeligt til, at den gæld, hun måtte have skaffet sig forud for udrejsen, er væk.

I den hidtidige debat om SF's forslag har et af modargumenterne været, at Danmark derved ville åbne op for, at en lang række kvinder ville komme til landet. Dette argument beror på en total mangel på respekt for politiets arbejde og evne til at skille tingene ad.

Hvis en kvinde kommer til politiet med ønske om at få opholdstilladelse og arbejdstilladelse på denne baggrund, forudsætter det naturligvis, at hun er i stand til at dokumentere, at hun har været udsat for en udnyttelse, som er i strid med den straffebestemmelse, som forventes efter justitsministerens og Rigsadvokatens undersøgelse. Det vil sige, at kvinden skal kunne dokumentere, at hun har været udsat for udnyttelse. Naturligvis vil ikke alle sager føre til, at alfonser og andre konkret dømmes i Danmark, men den blotte bistand til politiet og den risiko for kvinden, som hendes henvendelse indebærer, gør i sig selv, at hun ikke foretager sig den slags for sjov!

Det kan være overordentlig farligt at anmelde forbrydelser, især forbrydelser med så mange penge i

omløb, som tilfældet er i disse sager. En artikel i Politiken fra den 21. marts 1999 omtaler, at et bordel indbringer omkring 150.000 kr. (sort) om måneden.

Til grund for forslaget ligger endvidere, at regeringen i det retlige samarbejde i EU har givet tilsagn om at gå aktivt ind i bekæmpelse af organiseret kriminalitet, herunder handel med kvinder.

Andre lande i EU har vist vejen. Forslagsstillerne har således via Ligestillingsrådets konference fået oplyst, at lande som Tyskland, Belgien og Holland har gennemført mulighed for såvel midlertidig som varig opholdstilladelse til kvinder, der medvirker til opklaring af forbrydelser, der omfatter handel med dem.

Det ville være naturligt, at Danmark deltog i denne kamp med de tilsyneladende vellykkede midler, der anvendes af lande, vi normalt sammenligner os med. Blandt andet indgår i disse landes erfaringer også integrationsfremmende foranstaltninger for kvinderne i den periode, de opholder sig i landet, og forslagsstillerne forestiller sig lignende tiltag i Danmark. SF har anmodet indenrigsministeren om at indhente officielle redegørelser fra de nævnte lande om erfaringerne, men har endnu ikke fået oplysninger herom.

Skriftlig fremsættelse

Anne Baastrup (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af organiseret udnyttelse af udenlandske kvinder til prostitution.

(Beslutningsforslag nr. B 110).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.